

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH

MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 15 czerwca 2018 r. do dnia 21 czerwca 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1) Aktualności

Sankcyjna stawka ryczałtu a przedawnienie – uchwała NSA w składzie 7 sędziów

Podatnik zapłaci pięciokrotnie wyższą stawkę ryczałtu pod warunkiem, że decyzja nakładająca drakońską daninę zostanie mu doręczona w ciągu 5 lat od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek podatkowy. Takie rozstrzygnięcie podjął NSA w uchwale z dnia 16 października 2017 r. (II FPS 4/17).

Z sankcyjną stawką powinien liczyć się ryczałtowiec, który nie prowadzi ewidencji, prowadzi ją niezgodnie z warunkami albo zaniża przychód. Wtedy fiskus ma prawo określić wartość nieujętego przychodu i zastosować pięciokrotnie wyższą stawkę ryczałtu (nie większą niż 75 proc. przychodu). Tak wynika z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy o ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych.

Spór toczył się o to, w jakim czasie decyzja taka musi zostać doręczona podatnikowi. Organy podatkowe chciały mieć na to 5 lat liczonych od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku (art. 70 par. 1 Ordynacji podatkowej). Gdyby poszerzony skład NSA się za tym opowiedział, to ryczałt np. za 2002 r. mógłby być kwestionowany do 31 grudnia 2008 r.

Podatnicy byli za tym, aby fiskus miał tylko 3 lata liczone od końca roku, w którym powstał obowiązek. Wtedy sankcyjny ryczałt od przychodów z 2002 r. mógłby zostać nałożony do 31 grudnia 2005 r.

Trzecie stanowisko przewidywało zastosowanie art. 68 par. 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, czyli że decyzja powinna zostać wydana w ciągu 5 lat liczonych od końca roku, w którym powstał obowiązek podatkowy. Dla przychodów z 2002 r. graniczną datą byłby więc 31 grudnia 2007 r.

NSA w składzie siedmiu sędziów opowiedziało się za tą trzecią wykładnią. Uznał, że prawo do wydania decyzji w sprawie sankcyjnej stawki ryczałtu przedawnia się na zasadach wskazanych w art. 68 Ordynacji podatkowej (bo jest to decyzja konstytucyjna). Na jej wydanie fiskus ma więc 5 lat, a nie 3 lata liczone od końca roku, w którym powstał obowiązek podatkowy.

2) Zdaniem eksperta

Czy można ulepszyć wartość niematerialną i prawną?

Na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych nie można ulepszyć wartości niematerialnej i prawnej.

Przepisy podatkowe nie przewidują ulepszenia wartości niematerialnej i prawnej. Instytucja ulepszenia dotyczy wyłącznie środków trwałych – art. 16g ust. 13 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stanowi, że jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu w wyniku przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

lub modernizacji, wartość początkową tych środków, ustaloną zgodnie z ust. 1 i 3-11, powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 3.500 zł. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku podatkowym przekracza 3.500 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.

W zakresie „ulepszenia” wartości niematerialnych i prawnych rozstrzygające znaczenie dla ustalenia, czy w wyniku ulepszenia programu komputerowego powstała nowa wartość niematerialna i prawna, będzie miało – w opinii autora – uzyskanie przez podatnika odrębnej licencji. „To czy aktualizacja oprogramowania będzie stanowiła odrębną wartość niematerialną i prawną, czy też w ewidencji figurować będzie jedynie pierwotna wersja użytkowanego na podstawie umowy licencyjnej oprogramowania, uzależnione jest przede wszystkim od tego, czy podatnik w wyniku aktualizacji zawiera nowe umowy licencyjne, czy też zawarta została tylko jedna umowa z możliwością aktualizacji udostępnionego użytkownikowi oprogramowania. W sytuacji, gdy aktualizacji programu komputerowego towarzyszy licencja, aktualizacja co do zasady oznacza nabycie nowej, odrębnej wartości niematerialnej i prawnej podlegającej

amortyzacji” (postanowienie Naczelnika Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku z dnia 10 października 2006 r., nr DP/423-0113/06/AK).

Jeżeli zaś wydatki na „ulepszenie” oprogramowania komputerowego (systemu informatycznego) następują w ramach dotychczasowej licencji (dotychczasowych licencji), nakłady z tym związane zaliczane powinny być bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów.

Tak uznał Minister Finansów m.in. w interpretacji indywidualnej z dnia 8 września 2009 r., nr IPPB5/423-419/09-2/JC, stwierdzając: „Wydatki ponoszone na modyfikację systemu (...) mają na celu dostosowanie tego systemu do potrzeb Spółki, tj. jego udoskonalenie pod względem użytkowym i funkcjonalnym, jak również m.in. dostosowanie do wymogów zmieniających się przepisów prawa podatkowego. W konsekwencji są zatem wydatkami ponoszonymi w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. (...) Z poniesieniem wydatków na modyfikację oprogramowania uprzednio przyjętego do używania nie jest związane udzielenie nowej licencji ani przeniesienie praw autorskich. W ocenie Spółki, skoro określona kategoria wydatków nie została wymieniona w art. 16b updop, to nie może być traktowana jako wartość niematerialna i prawna podlegająca amortyzacji. Zatem wydatki związane z modyfikacją oprogramowania (...) nie stanowią nabycia odrębnej wartości niematerialnej i prawnej w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych”.

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Kto może skorzystać z rozliczenia PIT jako osoba samotnie wychowująca dziecko?

Osoba samotnie wychowująca dziecko ma możliwość preferencyjnego rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych. Osobą samotnie wychowującą dziecko może być panna, kawaler, wdowa, wdowiec,

rozwódka, rozwodnik albo osoba, w stosunku do której orzeczono separację lub osoba pozostająca w związku małżeńskim, jeżeli jej mąż/zona została pozbawiona praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności, jeżeli w roku podatkowym samotnie wychowuje dzieci.

W sytuacji, gdy rodzice dziecka pozostają w związku nieformalnym powstaje wątpliwość na gruncie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób

fizycznych, czy w takiej sytuacji gdy de facto spełnione są przesłanki podmiotowe, tj. osoba wychowująca dziecko jest panną lub kawalerem, jak rozumieć stwierdzenie „osoba samotnie wychowująca dziecko”? NSA w wyroku z dnia 30 czerwca 2009 r. (II FSK 279/08) rozstrzygnął, że aby stwierdzić, kim jest osoba samotnie wychowująca dziecko, należy dokonać wykładni celowościowej: „Uzasadnienie wprowadzenia tej ulgi świadczy wyraźnie o tym, iż ustawodawca kierował ją tylko do osób, które samotnie troszczą się o codzienne zaspokajanie potrzeb dziecka, nie zaś do każdego rodzica, który ma władzę rodzicielską i jednocześnie jest stanu wolnego (por. wyrok NSA z dnia 24 listopada 2006 r., II FSK 1474/05) Podsumowując należy stwierdzić, iż uznanie Strony [osoby żyjącej w konkubinacie z matką dziecka (przyp. red.)] za osobę samotnie wychowującą dziecko w rozumieniu art. 6 ust. 5 p.d.o.f. zniweluje cel i wypaczy sens powołanej regulacji”. NSA uznał, że słowo „samotnie” oznacza wychowywanie dziecka bez udziału innych osób. Istotnym jest, że dla rozliczenia nie ma znaczenia faktyczny status życiowy danej osoby; oznacza to, że nie musi być ona osobą faktycznie samotną. Warunkiem koniecznym dla zastosowania preferencyjnego sposobu rozliczenia jest, by sama wychowywała dziecko, tj. bez udziału innych osób.

W sytuacji gdy jeden z rodziców wychowuje dziecko przez część roku, a pozostałą część roku dzieckiem zajmuje się drugi rodzic, wówczas sytuacja kształtuje się podobnie jak w przypadku konkubinatu. Wówczas żaden z rodziców nie wychowuje dziecka samotnie zgodnie z przepisem art. 6 ust 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, gdyż nie wychowuje dziecka bez udziału innych osób.

2. Interpretacje podatkowe

Prawo do odliczenia podatku naliczonego w trakcie zawieszenia działalności

Zgodnie z art. 86 ust. 19 ustawy o podatku od towarów i usług, jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy. Przy tym, w myśl art. 99 ust. 7a ustawy podatku od towarów i usług, w przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie o przepisów o swobodzie działalności gospodarczej podatnicy nie mają obowiązku składania deklaracji za okresy rozliczeniowe, których to zawieszenie dotyczy. A contrario – podatnicy mogą składać deklaracje za okresy rozliczeniowe, których dotyczy zawieszenie działalności, np. w celu wykazania w nich podatku naliczonego do przeniesienia do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy. Pogląd taki wyraził Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi, który w interpretacji indywidualnej z dnia 11 kwietnia 2016 r. (1061-IPTPP3.4512.77.2016.2.ALN) uznał, że „ (...) Wnioskodawca ma prawo w okresie zawieszenia działalności do składania deklaracji VAT i wykazania w nich podatku naliczonego do przeniesienia – stosownie do art. 86 ust. 19 ustawy.”

Wobec powyższego jeżeli podatnik zawiesił działalność gospodarczą i w okresie zawieszenia ponosi opłaty np. z tytułu rat leasingowych, to może za okresy zawieszenia składać deklaracje, w których wykazuje podatek naliczony z tytułu tych rat do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy i dokonać odliczenia w rozliczeniu za pierwszy okres rozliczeniowy, w którym wznowi działalność.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Okulary korygujące wzrok dla pracowników pracujących przy monitorach ekranowych

Kwestię zapewnienia okularów korygujących wzrok pracownikom reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe. Zgodnie z § 8 ust. wyżej wymienionego rozporządzenie pracodawca ma obowiąz-

zek zapewnienia pracownikom okularów korygujących wzrok, jeśli potrzebę ich stosowania w trakcie pracy przy obsłudze monitora ekranowego stwierdzi lekarz podczas badań okulistycznych przeprowadzonych w ramach profilaktycznej opieki zdrowotnej.

Z powyższego wynika, iż rozporządzenie z dnia 1 grudnia 1998 r. dotyczy tylko i wyłącznie obowiązku zapewnienia pracownikom okularów korygujących wzrok,

którzy wykonują pracę przy monitorach ekranowych (z zapisów zarządzenia wewnętrznego wynika, że warunek ten został wskazany).

Zwrot kosztów zakupu okularów korygujących wzrok nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.

Minister Finansów w interpretacji ogólnej z 16 marca 2011 r. (nr DD3/033/30/CRS/11/95) wyjaśnił, jak rozliczać świadczenia związane z zapewnieniem pracownikom okularów korygujących wzrok podczas pracy przy obsłudze monitora ekranowego. Przyczyną wydania interpretacji były problemy z opodatkowaniem takich świadczeń, zgłaszane przez urzędy skarbowe. Pracodawca określa sposób zaopatrzenia pracownika w okulary. Może to nastąpić przez:

- otrzymanie od pracodawcy zaleconych okularów korygujących wzrok,

- dokonanie przez pracownika (w porozumieniu z pracodawcą) zakupu zaleconych okularów i otrzymanie zwrotu poniesionych na ten cel wydatków udokumentowanych wystawioną na niego fakturą.

Minister Finansów zajął stanowisko, że obie opisane formy zapewnienia przez pracodawcę okularów korygujących wzrok uprawniają do zastosowania zwolnienia podatkowego.

Przyjmując tę tezę trzeba wskazać, iż wartość uzyskanego przez pracownika świadczenia będzie korzystała z zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych (art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.).

W zakresie oskładkowania tego rodzaju świadczenia należy wskazać, że korzysta ono z wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne – na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Skutki konwersji wierzytelności na kapitał zakładowy spółki z o.o.

Obecnie organy podatkowe oraz orzecznictwo zajmują w tej materii niekorzystne dla podatników stanowisko. Uznają, że potrącenie wierzytelności stanowi wkład niepieniężny, a zatem powoduje po stronie wspólnika powstanie przychodu podlegającego opodatkowaniu. Przykładowo NSA w wyroku z dnia 20 października 2017 r. (II FSK 2611/15) uznał, iż nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że: „W związku z potrąceniem części wierzytelności udziałowca wobec spółki z częścią wierzytelności spółki wobec udziałowca, nie dochodzi do faktycznego przekazania środków pieniężnych, a więc nie dochodzi do wniesienia wkładu pieniężnego.”

Ponieważ wniesienie wkładu niepieniężnego w postaci wierzytelności powinno być rozpoznane jako przychód z tytułu objęcia udziałów, to w tej sytuacji istotna staje się kwestia kosztów uzyskania tego przychodu. Zgodnie z art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku objęcia udziałów w spółce w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część – na

dzień objęcia tych udziałów (akcji) albo wkładów w spółdzielni – ustala się koszt uzyskania przychodu w wysokości faktycznie poniesionych, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, wydatków na nabycie lub wytworzenie, innych niż wymienione w pkt 1 i 2 składników majątku podatnika – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego są te inne składniki. W przypadku ustalenia kosztów uzyskania przychodu z tytułu wniesienia do spółki wierzytelności własnej, wartość wierzytelności nie stanowi kosztów uzyskania przychodu. Powyższe stanowisko nie dotyczy natomiast konwersji wierzytelności nabytych od osób trzecich. W takich przypadkach kosztem uzyskania przychodu, zgodnie z ww. przepisem, będzie faktycznie poniesiony wydatek na nabycie tej wierzytelności. Takie stanowisko potwierdzają orzeczenia NSA. Przykładowo, NSA w wyroku z dnia 14 września 2017 r. wykluczył możliwość rozpoznania jako kosztu uzyskania przychodów wartości wierzytelności własnej w przypadku konwersji takiej wierzytelności na udziały. Wskazał bowiem, że ustawodawca, konstruując zamknięty katalog wydatków zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu objęcia udziałów w spółce kapitałowej albo wkładów w spółdzielni, nie uwzględnił wierzytelności własnej, pre-

ferując wierzytelności nabyte od osób trzecich (albo wydatki związane z wykonaniem zobowiązania). Podobnie wypowiadał się również między innymi WSA w Krakowie w wyroku z dnia 22 listopada 2017 r. (I SA/Kr 574/17). Niekorzystna dla podatników wykładnia art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. uległa w ocenie części orzecznictwa modyfikacji wraz zmianą treści tego przepisu obowiązującej począwszy od 2015 r. Przepis ten stanowił wcześniej jedynie o wydatkach na „nabycie” składników majątku podatnika. Z uwagi na to, zdaniem części orzecznictwa, powoływane przez organy podatkowe tezy wynikające z wyroków sądów administracyjnych w sprawach związanych z określeniem kosztów uzyskania przychodów w przypadku konwersji wierzytelności własnych podatnika na kapitał spółki, jako dotyczące wcześniejszego stanu prawnego, nie mogą być automatycznie powielane. Dotyczy to jednak stanów faktycznych zaistniałych po wejściu w życie

omawianej modyfikacji, nie odnosi się natomiast do sytuacji Spółki. Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy zmieniającej, uzupełnienie art. 15 ust. 1j pkt 3 nastąpiło celem wyeliminowania problemów interpretacyjnych w przypadku, gdy przedmiotem wkładu niepieniężnego są składniki majątku powstałe w inny sposób niż poprzez ich nabycie (tj. wytworzenie składnika majątku). Tym samym, niewątpliwie nowelizacja art. 15 ust. 1j pkt 3 miała na celu rozszerzenie zakresu rodzaju wydatków, które mogą być uznane za koszt podatkowy. W konsekwencji, zdaniem części orzecznictwa, przyjmować należy, że udzielenie pożyczki oznacza wydatek (w wysokości pożyczonego kapitału), o którym mowa w art. 15 ust. 1j pkt 3, na wytworzenie przedmiotu wkładu wniesionego do spółki kapitałowej, jakim są wierzytelności. Wnioski te potwierdzają orzeczenia WSA w Warszawie z dnia 21 czerwca 2017 r. (III SA/Wa 1614/16) oraz z dnia 12 października 2017 r. (III SA/Wa 3315/16).

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Elementy budynku zgodnie z treścią ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Pojęcie budynku w regulacji podatku od nieruchomości jest jednym z najważniejszych zagadnień pod względem nie tylko konstrukcji prawnej tego podatku, ale także pod względem praktyki stosowania podatku od nieruchomości. Problemem ten został zauważony przez naszego ustawodawcę, który wprowadził definicję legalną budynku. Mimo to nie usunięto wielu wątpliwości interpretacyjnych, które rozstrzygane są na gruncie orzecznictwa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące obiekty: budynki lub ich części. W art. 1a ust. 1 pkt 1 tej ustawy zawarto definicję legalną budynku; przez budynek rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Zgodnie z odesłaniem do prawa budowlanego, w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane zawarto definicję obiektu budowlanego,

przez który należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. W pkt 2 zdefiniowano budynek jako taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Ustawodawca w definicji budynku w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. stwierdził w pierwszej części tego przepisu, że budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, a następnie wskazał cechy, jakie kwalifikują obiekt budowlany do kategorii budynku na gruncie prawa podatkowego. W związku z powyższym, aby zakwalifikować dany obiekt budowlany do kategorii budynku, musi on spełniać łącznie cztery cechy:

- być trwale związany z gruntem,
- być wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych,
- posiadać fundament oraz
- posiadać dach.

Każdy z tych elementów definicji jest przedmiotem orzecznictwa zarówno Naczelnego Sądu Administra-

cyjnego jak i Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, które rozstrzygają kwestie związane z interpretacją tych zagadnień. Ustawodawca nie określił jednak, aby któreś z tych pojęć miało wiodące znaczenie, w związku z czym każdy z tych elementów jest równie istotny. Oznacza to, że brak któregokolwiek z nich powoduje bezpośrednie skutki w prawie podatkowym i uniemożliwia klasyfikację obiektu budowlanego jako budynku.

Konkludując, podkreślić należy, że obiekt budowlany jest klasyfikowany jako budynek, gdy spełnia łącznie wszystkie elementy wymienione w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. Brak któregokolwiek z wymienionych

elementów powoduje niemożność klasyfikacji obiektu budowlanego jako budynku. Tym samym utrata jednego z tych elementów prowadzi do sytuacji, w której obiekt budowlany przestaje być budynkiem w rozumieniu przepisów prawa podatkowego. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w orzecznictwie; jak zauważył NSA w wyroku z dnia 25 stycznia 2017 r. o sygn. II FSK 3891/14: „Istotnie bowiem to techniczna konstrukcja całego obiektu powinna stanowić miarodajne kryterium i punkt odniesienia dla ustalenia czy dany obiekt budowlany – dla celów jego opodatkowania – jest czy nie jest budynkiem”.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>